

DE ADVOCATIA

www.libtool.com.cn

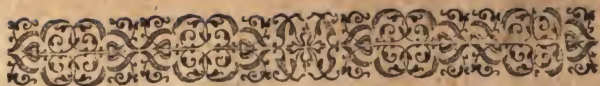
ARMATA DISPUTATIO

INAUGURALIS QUAM

DIVINI NUMINIS

ANNUENTE GRATIA...

www.libtcol.com.cn

NOBILISSIMO ET AMPLISSIMO
Dn. JOHANNI JACOBO Frisch. JCro. Inclytæ
Reipub. Salvifontanæ Advocato, & Syndico,
nec non aliorum S. R. J. Statuum Consiliario
meritissimo, Socero suo cum obser-
vantia colendo.

*Disputationem hanc suam Inau-
guralem merito dedicat &
offert.*

JOHANNES MARBACHIUS,

C. B. D.
DE ADVOCATIA ARMATA
DISSERTATIO

Thes. 1.

*Prognium
Th. 1.*

Quemadmodum Militiæ duplicis in
jure nostro subinde fit mentio, Armatae sc. ut
in L. 1. C. de Jur. & Fact. ignor. & passim in Ju-
re, præsertim ubi de Militari Testamento agi-
tur: Et Togatae: L. ult. C. de Inoff. Testam. t. t.
C. de Advoc. Divers. Judicior: Ita quoque Milites reperiun-
tur duplices, in utraque militantes, quorum differentiam vel
sola L. 14. d. t. C. de Advocat. Divers. Judic. (ubi Imperatores
Leo & Anthemius, utriusque generis Militum elogia asse-
runt: de Armatis, quod Ipsis, adeoque Reipub. militent, de
Togatis, quod Armatis æquiparandi sint, ibi. Nec enim solos
Imperio nostro militare credimus illos, qui gladiis, & clype-
ris, & thoracibus nituntur, sed & Advocatos; militant nam-
que causarum Patroni, qui gloriosæ vocis confisi munimine,
laborantium spem, vitam & posteros defendunt) monstrare
poterit. Cæterum cum in Jure Feudali præcipue Militum
ratio habeatur, qui diversimode Dominis suis servire solent,
& inter reliquos etiã illos observamus, qui Advocatiis præfi-
ciuntur, ut in c. 1. §. 8. de Pac. tenend. 2. F. 27. occasionem hinc, ut
& inde sumpsimus, quod vidissemus superiorib. annis, multos
cum defensionis suæ ipsius impares sibi viderentur, prote-
ctioni sese Potentiorum commisisse, neque sine difficultate
inde extricasse (unde Materiæ utilitas satis superque elucet)
in præsentiarum aliquid discere.

A 2

Ut

*Dispositio
Operis.*

2. Ut autem iuxta Methodus observetur, totam Dissertationem divido in partem Generalem, & Specialem: Generalis constabit ex Definitione & Divisione; Definitione tum Nominis, tum Rei. Specialis continebit Causas tam internas, quam externas, Effectus, Dissentanea, & Affinia.

Etymologia

3. Advocatiæ appellatio deducitur ab Advocando, eo quod Potentiores ad Tutelam & Defensionem Clientum imbecilliorum vocentur, quamvis enim secundum Varronem lib. 5. de Ling. Latin. Advocare in generali sua significatione convocare significet, proprie tamen ad jus pertinet, & homines Patrocinii, Testimonii, vel Consilii causa convocare denotat, uti passim in Jure hujus vocabuli usus reperitur.

Synonymia

4. Synonyma porro Advocatiæ apud Latinos occurrunt plura. (1) etenim Latini antiquiores jus hoc nostrum Patrocinium appellarunt, qua de re disquirentem vide Bodin. 5. de Repub. cap. 6. num. 585. ubi scribit, id quod Latini Patrocinium vocant, id Juniores Advocatiam nominasse. (2) vocatur Clientela, idem Bodin. de Repub. lib. 1. c. 7. pr. quamvis ea vox magis apud Authores priscos, quam modernos Juris interpretes reperitur, G. I. A. lib. 37. tit. 14. th. 1. (3) Jus Tutelare. (4) Protectionis, de quibus Gail. 2. Obs. 54. Germanis vocatur *Schutz und Schirm / Schutz und Schirms / Berechtigung / Vogten / Castenvogten* (in primis in Advocatiis Ecclesiasticis) *Vertheidigung / Hülff / Handh. bung / Manutention* / de quibus, ut & aliis vide sis Martin. Mager. à *Schönberg* / de Advocatia armata cap. 2. num. 209. & seqq.

Homonymia

5. Multiplex autem in Jure nostro Advocatiæ significatio est, è quibus frequentiores saltem pro instituti. ratione, & brevitate studio recensere animus est, (1) enim sumitur pro Patrocinio Advocatorum Judicialium, prout sumitur in t. t. ff. & C. de Postul. quæ vero significatio hujus loci non est. (2) Usurpatur in Jure Feudali, pro Feudo Advocatiæ, quando nimirum certa quadam res in Feudum datur, eo fine, ut negotia Domini à Vassallo in Judicio agantur: juxta Gothof. Anton.

D. Feud.

D. Feud. 1. th. 7. lit. R. (3) Pro negotii alicujus Publici procur-
ratione, qui Procuratores juxta hodiernum stylum Pragmati-
corum Commissarii appellantur. c. 1. §. 8. de Pace tenend. 2. F. 27.
Calvinus in Lexico hoc vocabulo. (4) Pro ipsa Jurisdictione,
Wehner, Obser. Pract. lit. S. voce *Schirmsverwanthe*, item lit.
v. voce *Dogtey*. (5) in Jure Can. pro Jure Patronatus, ut in
cap. 24. pr. ibi. Cum Advocatus Clericum Idoneum Episcopo
presentaverit. x. de Jur. Patron. (6) Pro jure Protegendi, seu
Protectionis, quo nomine appellatur in cap. 8. x. de Privil. &
excess. Privileg. quæ significatio hujus loci propria est, qui
enim alios in Clientelam suscipiunt, Protectores dicuntur.
Gail. 2. Obs. 54. num. 1. & 2.

Definitio

6. Definitor igitur Advocatia nostra, quod sit jus defenden-
di in Clientelam susceptos, eorumque bona, contra vim &
injuriam aliorum, sub annuo honorario, vel etiam gratis, Jure
constitutum, vel conventionem, aliisque modis introductum.

7. Dicō esse jus, sumpro vocabulo juris in ea significatione,
qua potestatem aliquid agendi vel faciendi denotat, ut in Rub.
& §. ult. J. de his qui sui vel alin. Jur. sunt. L. 2. ff. cod. C. J. A.
lib. 1. tit. 1. th. 5. nu. 7. quæ potestas cum latius pateat Advoc-
tiam nostra, & omnis Advocatia quidem jus sit, sive potestas, non
vero contra, igitur recte hic loco Generis ponitur.

8. Quia vero Definitio solius Generis explanatione non ab-
solvitur, sed Differentias quoque, quibus à cæteris speciebus,
sub eodem Genere comprehensis differat, requirat, ponitur in
definitione vocabulum Defendendi, in lata sc. significatione,
quatenus idem significat, quod prohibere, & propulsare, item
conservare & tueri, cum alias in stricta sua significatione duas
posteriores species excludat, uti post Connan. lib. 7. c. 14. n. 8.
Calvin. in Lexic. hac voce notat. Protector enim Clientes
suos non modo contra vim & injuriam jam illatam defende-
re, eamque propulsare, verum etiam jura eorum, contra
quemcunque, quovis modo sartatectaque conservare debet.
Martin. Mager. à *Schönberg* de Advoc. Arm. cap. 11. num. 115.

Diximus ulterius, sub annuo Honorario, quia plerumque, sicut Advocati Forenses, ut operam suam præstent Clientibus, mercedem ab iis licite stipulantur, vel certum Salarium. L. un. C. de Suffrag. L. 1. §. 10. ff. de Extraord. Cogn. Jul. Pac. in Anal. Cod. tit. de Postul. §. 27. & seqq. ita quoque æquum est Protectionis nomine Protectorialiquid solvi, maxime si id stipulatus fuerit: Alias, cum de substantia protectionis non sit, ut præcise aliquid solvatur, gratis quoque fieri poterit, arg. L. 1. §. 4. ff. Mandat. Bodin. 1. de Repub. cap. 7. n. 66.

Diviso

9. Divisiones juris, de quo disputamus, plures à Dd. adducuntur, è quibus (1) & sūma hæc est, quod sit aut Divina, aut Humana. Divina illa est, qua Deus Optimus Maximus omnia à se creata protegit, ac conservat, unde Psaltes Psalm. 26. v. 1. Dominus Protector vitæ meæ, à quo trepito: Quæ rursum vel est immediate Divina, de qua hætenus; vel mediante Sanctorum Angelorum ministerio, unde textus in Ps. 91. vers. 11. Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te, in omnibus viis tuis te conservent: ambabusque ulnis sustineant, ne ad lapidem pedem tuum offendas, cujus Protectionis disquisitionem, & ulteriorem explicationem, merito Theologis relinquimus.

10. Humana Protectio commodissime dividi potest, (2) in Ordinariam, & Extraordinariam. Ordinaria est illa, qua omnes Magistratus subditos suos jure Magistratus protegent, Bodin. 1. de Repub. cap. 7. num. 66. Recessus Imp. de Anno 1518. Augustæ habit. §. 1. ibi. *Als erwöhltẽ Römischen Keyser / vnd der Heyligen Christlichen Kirchen rechten Vogt / Schut / vnd Schirmherrn:* Constat. Frid. de Pac. tenend. 2. F. 27. Verum de hac specie disputare non est hujus loci.

11. Extraordinaria (3) dividitur in Extraordinariam proprie sic dictam, quando nimirum Imperator, vel alius Magistratus præter ordinariam Protectionem, specialem, singularem, ac privilegiatam largitur; quæ peculiari nomine Salvaguardia vocatur: & in Advocatiam communem, quæ utraque ratione conditionum quas recipiunt, diversimode dividitur. Illa in Impe-

Imperialem, & non Imperialem: Sæcularem & Ecclesiasticam: Absolutam & Limitatam: Quæ adversus certas personas datur, & quæ in genere conceditur: Quæ Diplomatis vel literis patentibus, vel impositione armorum, vel denique appositione custodum conceditur.

12. Advocatia communis illa est, quam supra definivimus, hujusque loci propria, quæ dividitur (1) In Legalem & conventionalem. (2) In Mandatam, & non Mandatam. (3) In Simplicem, & cum Administratione conjunctam. (4) In Simplicem & cum Jurisdictione (5) in Temporalem & Perpetuam, illam *Temporalschus* / hanc *Erbischus* / seu *Erbvogten* appellamus (6) In Personalem, id est, ad certas & nominatim expressas personas Protectorum adstrictam, & Hæreditariam (7) In Superiorem & Inferiorem, quarum hæc est Comitū sub Principe quodam habitantium, illa ipsorum Principum, & nobis vocatur *die Ober-Vogten* / & *Oberschus* / inferior *Afferschus*. Wehner. Observ. Pract. voce *Vogten* / p. m. 334. (8) In Ecclesiasticam & Sæcularem. (9) In Universalem & Particularem, respectu nimirum Clientum. (10) In Publicam & Privatam, prout Universitas quædam, vel personæ privatæ defendendæ veniunt. (11) In Personalem, Realem, & Mixtam, respectu nempe Clientum (12) In Gratuitam & Mercenariam, de qua divisione vide Bodin. 5. de Repub. c. 6. p. m. 910. vers. ac tamen si. (13) In Feudalem & non Feudalem. (14) In eam quæ est cum Incolatu, & sine Incolatu. (15) In Puram, & Conditionalem. (16) In Reciprocam & non Reciprocam. (17) In Armatam & Togatam: Atque hæcenus de parte Generali.

13. Sequitur Specialis, & causam quidam Efficientem Remotam quod attinet, illam statuimus esse Jus Gentium, Advocatiæ siquidem jus est antiquissimum, & ante Romuli tempora, non modo Græcis, sed etiam Celtis, Illyriis, Asiaticis, & Aegyptiis usitatissimum, ut tenues à potentiorum vi & injuriis tutiores essent, teste Bodin. 1. de Repub. cap. 7. num. 67. vers. denique. Quod cum & ipsi Romulo commodum, ac

Reipub.

Causa Efficiens
et Remota

Reipub. utile videretur, illud quoque in Rempub. suam introduxit, eo modo, quem describit idem Bodin. ibid. num. 66. vers. Itaque Romulus.

Propinqua 14. Propinqua causa vel est Lex, vel Conventio partium: dico Lex, tum Romuli, qui primus hoc jus in Rempub. invenit, juxta modo dicta, tum quia de Jure Can. fundans Ecclesiam ejus Advocatiam consequitur: cap. 13. de Elect. in 6. ibi. Qui autem ab ipsarum Ecclesiarum, ceterorumque locorum fundatione, vel ex antiqua consuetudine jura hujusmodi sibi vindicant, qualia nimirum in principio ipsius cap. recensentur, Custodia sc. sive Guardia, Advocationis seu Defensionis in Ecclesiis, Monasteriis, seu aliis quibuslibet piis locis titulus. cap. 3. x. eodem. • Idem juris est in Construente Ecclesiam, can. 33. xvi. q. 7. & Dotante, can. Nemo de Consec. Dist. 1. Valens in 2. Decret. tit. de Jure Pat. §. 1. n. 3.

15. Diximus Conventio Partium, cum non ex sola Lege, aut Canone promanet, sed saepius ex mutuo consensu, aut libera voluntate Partium Clientumque oriatur, quod quotidie fieri videmus.

16. Consuetudine denique, & usu, Jus Advocatiae seu Protectionis, ad exemplum praesearum illarum Clientelarum apud Ethnicos usitatarum ad nos Christianos productum, & ad nostra usque tempora continuatum est. Gail. 2. Obs. 54. nu. 2. ad fin. ubi Advocatiam nostram ex Budæo, à Jure Patronali, olim apud Romanos usitato rectissime deducit, atque ab eodem fluxisse adseverat: unde facile colligitur, Consuetudinem quoque inter causas propinquas Juris hujus numerari posse. cap. 13. de Elect. in 6.

Causa impulsiva 17. Quoniam autem peculiare quaedam causa impulsiva, Jus Advocatiae Ecclesiasticae in specie concernentes hinc inde occurrunt, paucis quoque de iis agendum duxi: Primum enim cuius obviu[m] est ex t. t. Ne Cler. vel Monach. Secular. se negot. immisc. x. & in 6. propter istam interdictionem Clericos rebus suis, quae quandoque amplae satis sunt, superesse

esse non posse, quapropter ab Imperatoribus Advocati constituti fuerunt, quires eorum profanas administrarent, ne alias ipsi à Divinis officiis abstraherentur.

18. Secundo mala quoque Administratio Abbatum & Prælatorum huic juri ansam dederunt introducendo, sicut enim sæpe accidit, ut ex malis moribus bonæ nascantur Leges, ita quoque ex mala administratione, hoc jus natum est, quo magis nempe bona Ecclesiarum in tuto essent, quamvis juxta Apostol. Rom. 3. vers. 8. non sint facienda mala, ut inde fiat bonum.

19. Tertio Ecclesiæ Potentiorum Patrocinio hac de causa opus habebant, ut contra aliorum irruptiones & rapacitates defenderentur, sæpe enim fiebat, ut Ecclesiæ bona à diversis & lucricupidiseum in modum diminuerentur, ut quandoque Ministris & Pauperibus necessaria vitæ subsidia vix suppetere, huic malo remedium hoc Advocatiæ fuit oppositum.

20. Jam de Materia, quæ duplex est, Subjectiva nimirum, & *Materia.* Objectiva, Subjectiva sunt Personæ Protectorum, Objectiva est Protectio ipsa, tum Clientum, tum bonorum illorum.

21. Personæ quæ Advocationis jus in se suscipere possunt, sunt omnes quæ non reperiuntur expresse prohibita, ex Genere siquidem permissorum sunt, quæ nominatim non reperiuntur prohibita: arg. L. 12. pr. de Judic. L. 43. §. 1. de Proc. L. 28. §. 2. Ex quib. caus. Major. L. 24. §. 1. ff. de Minor. Prohibentur autem omnes, qui Majestatem non habent, vel omnimodam Jurisdictionem, eò quod hæc in Patrocinium receptio, Publici Juris portio sit, quod armis aliquem defendere permittit, in Publicis namque defensio ex sua natura exigit arma. L. 19. ff. ad SC. Silan. quorum vero usus inconsulto Principe omnibus aliis interdictus est, L. un. C. ut armor. us. infcio Princ. interdict. sit. lib. 11. t. 46. *Subjectiva.*

22. Hac occasione querere lubet, utrum Infidelis, jura Majestatis, & omnimodam Jurisdictionem habens, à fidele in Patrocinium vocari possit: Ac licet non diffitear, multos qui-

dem reperiri, qui affirmativæ subscribunt, præcipue cum hoc Jus Advocatiæ & Patrocinii sit Gentium, quod fidelibus cum infidelibus cōmune est, Jus enim Gentium illud est, quo omnes Gentes utuntur. §. I. J. de Just. & Jur. & quod ignoscendum sit ei, qui qualitercunque sanguinem suum redimere satagit. L. 1. ff. de Bon. eor. qui mort. lib. consciv. Exemplo quoque Pauli, qui Actor. cap. 23. vers. 17. & seqq. à Præfide Ethnico & infidele petiit milites, quorum auxilio defenderetur à Judæis, mortem sibi minantibus: Verum enim vero hæc & aliæ rationes tanti ponderis non sunt, ut fidem mihi facere possint, licere homini Christiano Infidelis auxilium & protectionem implorare, suffultus rationibus sequentibus.

23. Primum enim Omnipotens Deus valde irascebatur populo suo, quoties protectionem sui non sibi; sed infidelibus concediderunt, uti Esaia 33. pr. & vers. seqq. videre est, ubi populo Israëlitico per os Prophetæ intimavit, fortitudinem Pharaonis ipsis fore in perniciem, & confusionem, & fiducia umbræ Aegypti in ignominiā: Deinde exemplo, & testimonio Negativa hæc Novi etiam Testamenti confirmatur, Apostolus siquidem. 1. Cor 5. vers. 10. & seqq. fideles suos ab omni omnino mixtura cum idolis servientibus dehortatur, ita ne cibum quidem cum ipsis sumerent, tantum abest, ut amicitias tam arctas cum ipsis contrahere licitum sit. Tertio Pietas quoque diversum postulat: Advocatia siquidem summum amoris vinculum nectit, quod autem neglectis fidelibus, cum infidelibus jungere impiū sane est, & sceleri annumerandum. Facit Quarto summum inde redundans periculum, qui enim ipsi Deo fidelis non est, quomodo hominibus fidem servabit, unde à testimonii quoq; dictione arcentur in cap. non potest. 11. 24. q. 7. Quinto, proditoris quoque metus negativam hanc firmat, infideles quippe non raro sub hoc prætextu fidelium provincias explorarunt, ipsasque postea ipsi met occuparunt, teste Bod. 5. de Rep. c. 5. p. m. 901, ubi hoc exemplo Caradini piratæ, Sala-

Salatini Tartari, & aliorum manifestum reddit, vide etiam Arum. disc. Jur. Publ. 31. th. 3. num. 10. & 12. Sexto, Religionis quoque periculum ex tali Advocatia subitur, facile enim evenit, ut hac occasione veræ Religioni dediti corrumpan-
tur, & seducantur, unde quoque conversationem & cohabitationem infidelium vitandam præcepit Deus, Exod. 23. f. Et qua tandem ratione per Advocatiæ unionem factam, firmiter coherere & conjungi poterunt, quibus & studia & vota diversa sunt. Plura huc spectantia legere qui cupit, videat Arum. disc. Jur. Publ. 31. th. 5. per tot.

24. Rationes autem quas pro Affirmativa attulimus hoc modo refelli possunt, ut Primam quod attinet, inficias quidem non eamus, Advocatiam tanquam Juris Gentium omnibus communem esse, proindeque in assertionem causæ efficientis ad illud retulimus. Verum dicendum est, omnia ista recte se habere, nisi principia ipsius Juris Lex Divina moderetur, vel, ut hic, omnino ipsi deroget, uti modo ostensum: Secundo, quod de Redemptione sanguinis dictum est, ad legitimam quoque defensionem, non Legi Divinæ contrariam pertinet. Exemplum denique Pauli non obstat, auxilium enim à Magistratu ordinario, ad salutis suæ defensionem imploravit, quod omnino secundum ordinationem Divinam fieri potest, & debet.

25. Secundo prohibentur Banniti, nullum enim officium, cui dignitas annexa est, Banni tempore durante, Bannitus subire potest, arg. L. 4. §. 2. ff. de re Milit. L. 7. ff. de Muner. & Honor. L. un. C. de Reis postul. lib. 10. t. 58. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. So jemande, ibi. Darzu alle Verschreibung/
Pflicht und Bändnus/ıc. Ab und tod seyn. Deinde Bannitus pro mortuo habetur, instar deportati. Gail. de Pace Publ. lib. 2. cap. 11. num. 12. mortuum autem in auxilium vocare absolum est. Tertio, Bannitus non habet velle, neque nolle, idem Gail. de Pac. Publ. l. 2. c. 15. n. 8. ubi vide omnino, plura qui velit, adeat Wehner. Observ. Pract. voce Acht. Bann.

26. Tercio prohibentur quoque de Jure Can. Excommunicari Excommunicatione majore, hi etenim proscriptis, & ab Imperio Bannitis æquiparantur. Gail. de Pac. Publ. lib. 2. c. 1. n. 26. præsertim cum priventur communicatione cum fidelibus, tam in Divinis, quam in convicatu, adeoque illius ratione pro infidelibus habentur, quos Advocatos fieri non posse fidelium supra. th. 22. & seqq. ostendimus, ratione hujus Patrocinii *in nemilibus potest*, quia cum fidelibus ipsis convicatus non permittitur, sine quo protectio nullo modo procedere potest, vide cap. 2. x. de Cleric. Excommun. Deposit. &c. Deinde subditi liberantur ab omni obedientia alias debita, unde Auxiliū ferendi copia ipsis adimitur. can. Nos Sanctorum: xv. q. 6. Tercio testimonio ipsis interdictur, & aliis rebus ad Postulandum necessariis, veluti Advocacione, Procuracione & similibus. cap. fin. x. de Procurat. And. Vallens in 7. Decretalium, tit. de Sent. Excom. §. 3. per tot. multo igitur minus protectores esse poterunt. •

Objectiva. 27. Sequuntur post Procuratores & Protectores Clientum quoque personæ, circa quas eandem regulam repetimus, quam supra de personis protectorum attulimus in medium, omnes nimirum in Clientelam suscipi posse, qui non prohibentur, per rationes th. 21. allatas. Prohibentur autem in genere omnes Malefici, Criminosi, & ob atrocitatem criminum infames, interest enim Reipub. ut Criminosi puniantur potius, accrimina eorum detegantur, quam protegantur. L. 18. pr. ff. de Injur. L. 13. pr. de Offic. Præs. quod ita in genere præmittendum fuit.

28. In specie vero prohibentur, (1) Rei Criminis læsæ Majestatis Divinæ, quales sunt Malefici, Sortilegi, Lamiæ & Striges, quos omnes Imp Constantinus: in L. 7. C. de Malef. & Mathem. humani generis inimicos appellat; imo pro creaturis Diaboli habentur, arg. c. Qui sine. xxvi. q. 2. (2) Rei Criminis læsæ Majestatis humanæ, in specie sic dictæ, quod committitur, cum alio quam perduellionis animo, in Imperato-

rem

rem vel Rempubl. quid dolose machinatur. L. 6. & ult. ff. ad L. Jul. Majest. C. I. A. lib. 48. tit. 4. th. 2. (3) Rei criminis perductionis, quando quis hostili animo adversus Principem, vel Rempubl. animatus est, d. L. ult. ff. ad L. Jul. Majest. (4) Homicidæ voluntarii, ita ut etiam ex templis, ad quæ confugiunt, ad sumendum ab ipsis supplicium extrahi possint, textu expresso, in c. 1. x. de Homicid. (5) Latrones, Germanis **Straßsenräuber vnd Mörder**, cap. 9. x. de Immunit. Eccles. (6) Assassini, vulgo **Meißelmörder**: c. 1. in fin. de Homicid. in 6. (7) Nocturni depopulatores agrorum: d. c. 6. x. de Immunit. Eccl. (8) Deficientes ab exercitu & Transfugæ, vulgo **Ausfreißer vnd Ueberläuffer**. L. 14 ff. ex quib. caus. Mai. L. 3. §. fin. ff. ad L. Corn. de Sicar. L. 8. §. 2. & L. 38. §. 1. ff. de Pœn. & simil. (9) Exploratores, secreta renunciâtes, d. L. 38. §. 1. ibi. consiliorum nostrorum renunciatores, ff. de pœn. (10) Milites circumforanei, **Nothirer / Gattirer / Herrenlose Knecht vnd Landläuffer**. Constit. Pac. Pub. de An. 1548. §. Wo sich auch fol. m. 301. Const. Ferd. in Recess. Aug. An. 1555. §. vnd damit. fol. m. 401. (10) Cingari, vulgo **Zigeuner** / inutile & vagum illud hominum Genus, de quibus extat textus in Ord. Pol. Francos. An. 1576. tit. 28. ibi. **Derjenigen halben / so sich Zigeuner nennen / vnd hin vnd her in den Landen ziehen / gebieten wir allen Churfürsten vnd Ständen / (qui omnino ordinarii Protectores in Imperio existunt) bey den Pflichten / damit sie dem Heyl. Reich verwandt / ernstlich / vnd wollen / daß Sie hinsüro dieselben Zigeuner / (nach dem man glaublich anzeig hat / daß sie Erfahrer / Verräther vnd Aufspeher seyen / vnd der Christen Land dem Türcken / vnd anderen der Christenheit Feinden verkundschaften /) inn vnd durch ihr Land nicht ziehen / handeln noch wandlen lassen / noch ihnen deßseil Sicherheit vnd Geleht / auch kein Paßport geben.** (11) Banniti ab Imperio, de quibus Gail. de Pac. Publ. lib. 2. cap. 1. in Definitione Bannitorum asserit, à nemine illos in Clientelam, fidem, aut Amicitiam recipi debere (12) Excommunicati, quia Bannitis æquiparantur, juxta

Gail. de Pac. Publ. lib. 2. cap. 1. n. 26. in pr. & ea quæ supra. th. 26. n. 2. retulimus. Limitationes tamen quoad Bannitos, & Excommunicatos vide apud Martin. Mager. à Schönberg/ de Advoc. Arm. cap. 8. n. 136. & seqq.

29. Res huc pertinentes sunt regulariter Clientum omnes, Bonum siquidem est, res pati arbitrio gubernari ejus, cui corpus & persona ipsa committitur: arg. L. 8. C. de Pact. Convent. L. 2. C. ne fideiul. dot. dent. sumpto argumento à Majori ad minus, non debet enim cui plus licet, quod minus est, non licere L. 21. ff. de R. J. Nisi speciali pacto cautum fuerit, ut res certa in protectionem suscipiatur, vel ex omnibus bonis unica excepta sit, pacta siquidem dant Legem Contractibus, L. 7. §. 5. ff. de Pact. L. 1. §. 6. ff. Depos.

Forma.

30. Forma Advocatiæ consistit, quod Conventionalem siquidem attinet, in mutua pactione Advocati, & Clientis, cum enim hic duo pluresve in idem placitum consentiant, pactionē intercedere necesse est, L. 1. §. 2. ff. de pact. quo casu etiam inter absentes & per epistolam constitui poterit, arg. L. 2. pr. ff. eod. vel etiam in forma stipulationis, quæ quandoque inter partes intercedere solet, unus etenim protectionem, alter pretium, si ita convenerit, aliàs honorem se exhibiturum promittit, quod vocabulum in dubio casu stipulationem præsupponit. §. 16. J. de inutil. stipulat, quo casu inter absentes contrahi non poterit, stipulatio enim præsentiam utriusque tum stipulantis, tum promittentis præcise requirit, L. 1. pr. §. 1. ff. de Verb. Obl. §. 11. J. de Inutil. stip.

31. Secundo accedit ad Formam Advocatiæ, quod vel simpliciter & pure, vel sub conditione contrahatur, illo modo præsens est, & cum principali negotio initium capit §. 2. 3. J. de V. Obl. L. 56. §. 4. L. 118. §. 1. ff. eod. L. 213. de V. S. hoc modo sub conditione differtur, quæ si existat, à tempore existentie initium sumit, si vero deficiat, nunquam constituta censetur. §. 4. J. d. t. ea enim pendente dies nec cessit, nec venit d. L. 213. pr. ff. de V. S. quo referri possunt, quæ in materia de Verborum obliga-

obligationibus, ratione obligationis puræ & conditionalis, possibilis & impossibilis, item potestativæ & casualis, & aliarum fufius tractantur, quæ brevitatis studio omitto, de his autem videre licet. C. J. A. l. 45. tit. 1. th. 36. & feqq.

32. Tercio contrahitur ratione Temporis, ex certo tempore, vel ad certum tempus: Ex certo tempore concepta dicitur, quando ita concipitur, ut Advocatus post certum & definitum tempus, ut puta post decem annos, aut à decimo anno ad defendendum obligatus esse incipiat, L. 44. §. 1. ff. de O. & A. Ad certum tempus, si usque ad decem annos, aliudve certum & limitatum tempus, d. L. 44. §. 1. vide & locam. ad §. 2. J. de V. Obl. lit. a.

33. Quarto ad Formam pertinet, quod contrahatur vel simpliciter, vel cum adiectione Jurisjurandi, sicut Rex Gallorum in Inauguratione Rhemensis Prælati jurat, se defensurum Ecclesiam, ejus formulam vide apud Bodin. 1. de Repub. c. 8. p. m. 138. in pr. insuper prohibitum non legimus inter partes conveniri posse, ut juramentum ab utraq; parte præstetur, unde per rationes & ll. supra th. 21. allatas, permissam esse ejusdem generis conventionem asserimus.

34. Quinto fieri potest cum Cautione, quamvis id de necessitate non sit, inter bonos siquidem data fides, & accepta vicissim, ad mutua inter ipsos pacta conventa satis momenti habere, plerisque videtur, uti loquitur Bodin. 5. de Repub. c. 6.

35. Sexto Pœna quoque interdum adjicitur, majoris nempe securitatis gratia, qua de re elegans est textus in §. ult. J. de V. Obl. ubi dicitur, non solum res in stipulationem deduci possunt, sed etiam facta, ut si stipulentur aliquid fieri, vel non fieri. Et in his stipulationibus optimum erit pœnam adjicere, videatur Schœdey. ibid. n. 7. & jungatur, L. ult. ff. de Præd. stip. qui textus ita rem declarant, ut dubitandi rationem vix admittant.

36. Septimo sæpe etiam Administrationis inspectionem adjunctam habet, quam nostra lingua *Kastenvogten* appellat.

pellamus, sumpto vocabulo **Kasten**/continenti pro contento, redivisus scilicet temporalibus, quae de re vide **Wehner**. **Obs.** Prae. & verbo **Bogten**/ita ut sine horum Advocatorum consensu Ecclesiae alienari non possint. arg. c. Filiis xvi. q. 7.

37. Octavo interdum Jurisdictionem aliquam admixtam habet, sive Criminalem, sive Civilem, aut etiam utramque, usu longae **advocatio** acquirunt, Rosenthal. Synops. feud. lib. 1. c. 4. concl. 14. n. 4. ubi subjungit, quod & optima rerum magistra, quotidiana experientia testetur, in quibusdam Advocatis ita obtentum, ut Advocati Jus dicant inter subditos ipsius Ecclesiae, pro Episcopis & Abbatibus.

38. Ad Formam ulterius Nono refertur, quod aut personale jus sit, quodque personam ipsius contrahentis non transgreditur, sed cum eadem exstinguitur. arg. L. 12. §. 1. ff. de Prae. aut Hereditarium, quando nimirum in constituendo jure patronali, protectio non tantum in personam ipsius patroni contrahentis, sed in Haeredes ac Successores quoque ipsius concepta, atque directa fuit.

Finis.

39. Finis triplici modo considerandus venit, Primo Generatim, respectu ipsius Advocatiae, Secundo ratione Protectoris seu Advocati, & tandem Tertio contemplatione Clientum, seu protegendorum.

40. Primum igitur Membrum quod attinet, finis illius duplex est, principalis & intermedius. Ille est salus & incolumitas Reipublicae. ne videlicet potentiores Juribus & libertatibus imbecilliorum insidiantur, unde turbarum & conjurationum causa, & dissipandi status publici, pacisque publicae turbandae occasio sequeretur, salus siquidem populi semper suprema Lex esse debet, ad quam omnes fines collimare debent. arg. L. 5. ff. de Decret. ab Ord. sac. Intermedius ad superiorem accedens, est ipsa protectio, seu defensionis praestatio, eamque viam sternit, qua ad Finem principalem seu ultimum pervenitur.

41. Ratione Protectoris Finis iterum duplex est, Ultimus

timus & Intermedius, Ille est ipsa Gloria Dei, ad quam omnes hominum actiones dirigi debent, hic vero ut Patronus Clientes suos incolumes atque indemnes præstet, hinc Advocatus, qui munere suo fideliter fungi vult, finem hunc quacunque potest ratione curare debet, omnemque suam in hoc industriam adhibere, ut Clientum incolumitatem conservet, eorumque bona facta rectaque tucatur.

42. Finis tandem ratione Clientum fore idem est cum eo, quem in Protectore asseruimus. Ultimus nimirum Gloria Dei, Intermedius autem Salus Reipub, nisi quod differentia in hoc poni possit, quod protectores finem habeant protegend, clientes autem protegi, conducuntur siquidem, sive rogantur subsidia Tutelaria à Clientibus, ad tuitionem incolumitatis suæ, & conservationem rerum suarum, ita ut mediante illo Clientelari nexu, mutua inter potentiores & minus potentes concordia foveatur.

43. Modo de effectu juris nostri nonnulla subjicienda sunt, quem duplicem facimus sive statuimus, respectu habito vel ad Patronos, vel ad Clientes, de utroque autem hanc Generalem præmitimus regulam, Pacta inter utrosque inita omnino servanda esse, cum fidem fallere grave sit, juxta L. 1. pr. ff. de Constitut. pecun. præcipue cum ex parte Illustrium Personarum interponuntur, quo casu fidei interpositio Juramenti loco habetur: Gail. 2. Obs. 59. n. 2. & 3. Secundo, si Clientens pro Defensionis munere, certum quoddam salarium, sive in pecunia numerata, sive quacunque realia consistens promiserit, id à Cliente omnino solvendum est, pacta siquidem dant legem Contractibus. L. 1. §. 6. ff. Depos. Gail. 1. Obs. 54. nu. 2. Reverentiam Tertio, & observantiam Clientes Patronis suis debent, exemplo Libertorum erga Patronos. L. 9. ff. de obseq. Parent. & Patron. præst. Nec minus Quarto, quod Juramentum, quod nostra lingua *Schirmspflicht* appellamus, consuetudine ita exigente, præstare Patronis teneantur, quod tamen Jurisdictionem ex parte Patroni, & subjectionem respectu

alientum non inducit, juxta vulgatum illud, **Schutz vnd
 Schirm gibt keine Obrigkeit.** Gail. d. 1. obs. 54. n. 1. nisi forte
 Territorii ratione, si bona nimirum in Territorio Patroni sita
 sint, quo casu Patronus utpote territorii Dominus Jurisdi-
 ctionem quoque habebit, quod vel solus Author **Wertheimis-
 schen Gegenberichts** durch des **Closters Drumbach** Situation,
 aperte ostendit, ibi. **Wann nun dasselbige Kloster Drumbach/
 in der Graffschafft Territorio, Obzig vnd Herrlichkeit vnsehr-
 bar erbawet/gelegen/ vnd damit ringsweis vmbfangen/ auch zu-
 nechst/vnd nicht über ein Stund vō dem Stainhauß Wertheim**
situirt: Als hat auch ein regierender **Graff zu Wertheim** / auf-
 ser denen ex fundatione vnd dotatione erlangten Rechten indi-
 stincte alle **Vottmässigkeit** daselbst / wie an allen andern **Orien-
 der Graffschafft** / &c. Quo nomine quoque Abbas & Capitu-
 lum ejusdem Coenobii per Mandatum Rudolphi, in eo quod
 comiti collectas solvere recusarant, in duplum condemnati
 fuerunt. 22. Septemb. An. 1586. Alere denique Ecclesia Patro-
 nos suos ad paupertatem redactos tenentur, secundum Gloss.
 in c. 25. x. de Jur. Patron. cujus sententia hisce continetur ver-
 bis,

Patrono debetur honos, onus, utilitasque;

Præfens ut præsit, defendat, alatur egenus.

Addantur ea quæ habet. Coll. Jur. Arg. lib. 37. tit. 14. th. 10. n. 3.

44. Effectus ratione Patronorum hi fere sunt (1) Jus
 ac potestas defendendi in Clientelam susceptos, contra quos-
 eunque, illos illegitimo modo & injuria aggredientes. arg. L.
 55. & 155. §. 1. de R. J. (2) Jus exigendi salarii, si de eo solvendo
 quid pactum sit, per ea quæ jam tradita sunt th. præced. n. 2.
 (3) Jus protegendires & bona Clientum, Regulariter omnia,
 juxta rationes supra in Materia objectiva th. 29. allatas.

Contraria

45. Absoluto itaque hoc modo tractatu de censenta-
 neis, ordinis ratio exigit, ut monstremus quomodo Advocatie
 jus rite constitutum, rursus dissolvatur, quod pro diversitate
 specierum, supra à nobis th. 12. allatarum, variis modis fieri
 potest,

potest, nos eundem ordinem quem supra d. th. observavimus, hic repetemus.

46. Legalis igitur Advocatia, cum deferatur aut à lege, vel Canone, propter fundationem, Dotationē, vel alios modos consimiles, c. 13. de Elect. in 6. can. Filiis; & can. Monasterium. xvi. q. 7. asserimus, si causa aut ratio Legis introducendæ & introducendæ deficiat, vel propter omnimodam destructionem, extinctionam dotem, vel aliam rationem fundamentalem, ipsam legem deficere, legis siquidem ratione cessante, cessat quoque ejus dispositio. arg. L. 13. ff. de Adopt. ac per consequentiam necessariam ipsum jus ex lege ortum. arg. L. 52. §. 1. C. de Episc. & Cler. L. 6. C. de Pact. inter Empt. & Vend. c. 7. in fin. x. be Voto. Conventionalis autem, cum consensu mutuo, & libera voluntate contrahatur, ac unumquodque eo modo dissolvatur, quo colligatum est, L. 35. 100. 135. ff. de R. J. contrario consensu, & conventionem de Advocatia solvenda, hoc jus perimi asserimus, veluti ex parte Advocati Remissione, cum beneficio sibi competenti quilibet possit renunciare. L. 29. C. de Pact. & ex parte Clientū resignatione, quid enim obstarer, quo minus illi, qui sua solius causa protectorem elegerunt, prohibitu rursus illi tutelæ renunciare, atque in pristinam suam laxitatem sese recipere possint. arg. L. 2. §. 3 ff. de Orig. Jur. quod enim consensu contrahitur, contraria voluntate rursus dissolvitur. §. ult. J. quib. mod. toll. obl.

47. Mandata Advocatia, quænamadmodum mutuo consensu & voluntate Mandatis, & Mandatarii contrahitur, ita quoque contrario consensu & voluntate perimitur. d. §. ult. J. quib. mod. toll. oblig. veluti revocatione, & aliis modis, quibus Mandata revocari solent, de quibus vide C. J. A. lib. 17. tit. 1. th. 20. per tot.

48. Cum Administratione conjuncta, vel Jurisdictione, perimitur iis ipsis modis, quibus Advocatiam simplicem perimimodo diximus, cum enim Administratio Jurisdictioque adjacentia sint ipsius Advocatiæ, principali sublato, & ista tolli

neceſſe eſt , videantur Textus cum copia adducti à Barboſa cum Analcēt: Viri Magnif. Nobiliſſ. & Conſultriſ. Dn. Doct. Tabor, Patroni & Promotoris mei Honoratiſſ. lib. 14. cap. 79. Axiom. 1.

49. Temporalis finitur lapſu temporis adjecti, temporis ſiquidem expreſſi & limitati ea viſ eſt. ut qui ad tempus obligari voluit, non poſſit obligatus retineri poſt tempus. L. 8. ff. de poſtul. modo cit. Barboſ. lib. 14. c. 8. Axiom. 18.

50. Perſonalis extinguitur, cum perſona ipſius Advocati, vel Clientis: Perſonalia ſiquidem perſonam non tranſgrediuntur. §. 6. J. de Jur. Nat. Gent. & Civ. L. 1. §. 2. ff. de Conſt. Princ. neque ad heredes tranſcunt, L. 13. ff. Solut. Mat. Hereditaria eo modo perimitur, quo ſupra conventionalem perimi diximus.

51. Superior ſolvitur eo modo. quo jam dictum eſt conventionalem perimi, Inferior autem, cum delegata videatur à ſuperiore, hic repetenda ſunt ea, quæ circa Mandatam. th. 47. allata ſunt.

52. Eccleſiaſtica Advocatiæ ratione huc referenda ſunt ea, de quibus in th. 46. circa legalem egimus, ratione vero ſecularis, quæ de conventionali ibidem relata ſunt.

53. Feudalis amittitur iis modis, quibus Feuda alia amittuntur, veluti per Feloniam, Rei interitum, & alios modos, de quibus hic agere nimis longum foret, brevitatis cauſa benevolum Lectorem ad Gothof. Ant. Diſp. Feud. II, ubi eleganter & Methodice hac de re diſſerit, remittimus.

54. Eam autem quæ eſt cum incolatu, diceret quis difficilius perimi, cum ii, qui ſe in diſtrictum alienjus conferunt, fiant quaſi ſubditi ejus, & apud eundem forum ſortiantur. Nam proprie quis ſubditus dicitur ratione Domicilii, habitationis. L. 20. ff. ad Munic. L. 5. C. de Incol. lib. 10. t. 39. Et domicilium Jurisdictioni provinciali habitantes ſubjicit Gail. 2. Obſ. 35. n. 2. Verum cum iſtis locis agatur de aliâ ſpecie incolatus, quando nimirum animo domicilium mutandi, perpetuoque

que ibidem commorandi alio migratur, non de ea quæ Protectionis saltem causa suscipitur, in superque incolatus hic accidens saltem sit Advocatiæ, repetenda sunt ea, quæ supra th. 48. diximus.

55. Conditionalis finitur deficiente conditione, quotiescunque enim conditio deficit, Res ipsa deficere videtur. L. 3. C. de cond. insert.

56. De cæteris speciebus supervacuum est hic disquire, cum in illis finiendis sufficiant ea, quæ supra de conventionali dicta sunt, eoque nos brevitatis causa referimus.

57. Affinia denique Advocatiæ Armatæ in jure nostro occurrunt plura, circa quæ melioris ordinis, & pro institutione iterum triplicem respectum asserimus, è quibus Primus erit Advocatiæ ipsius, Secundus Advocatorum, & denique tertius Clientum, de singulis separatim.

58. Advocatiæ ipsius ratione occurrit Primo Tutela pupillaris, sicut enim Tutela inventa est, ad tuendum eum, qui propter ætatem se defendere nequit, uti definitio habet. in §. 1. J. de Tutel. & in L. 1. pr. ff. eod. ne sc. indefensus relinquatur pupillus, secundum L. 30. ff. de Admin. Tut. L. 28. pr. C. eodem. Ita Advocatia quoque inventa est, ad Tuendos eos, qui propter virium imbecillitatem se à fortiorum injuriis defendere nequeunt, ut definitio supra th. 6. posita, expressis verbis habet.

59. Securitas, & salvus conductus secundûs juris nostri quod proponimus affine constituit. Quemadmodum enim securitatem promittens pollicetur, non solum ex sua persona in Securitatem receptum offensum non iri, verum etiam se per alios id fieri prohibiturum, uti argumentari licet ex l. 29. ff. locat. Ita quoq; Advocatus noster, non solum ipse non offendere, sed ne damnum Cliens ab aliis patiatur curare debet. arg. l. 44. ff. de Pact. & l. 31. ff. Mandat.

60. Fœdera quoque tertio affinitatem cum iure nostro habent, hac ratione, quod uti confœderatus socium fœderis,

contra violentias adversariorum tueri debet si oppugnetur, uti Bodin, recte monet: s. de Repub. cap. 6. p. m. 906. eadem ratione Clientis quoque ab Advocato suo defendi debet, uti definitio nostra habet.

61. De iure quoque Patronatus Affirmatus quarto, & illud inter Affinia numerandum esse, si ve loquamur de Jure Patronatus Ecclesiastico, si ve Prophano, perinde n. ut Patrono Ecclesiastico competit potestas, imo ipsi incumbit ius defendendi Ecclesiam, per tradita C. I. A. lib. 37. tit. 14. th. 10. n. 2. & Patrono a liberto obsequium, & reverentia. C. I. A. ibid. th. 5. n. 4. ita quoque Advocatum nostrum Clienti, & contra, obligatum esse, supra th. 43. & 44. monuimus.

62. Quinto Ganerbinatus aliquatenus cum iure nostro concordat, qui nostratibus vocatur *Ganerbschafft / die Ganerben* / inter quos intercedebat societas, firmitas, & Confoederatio, sui defendendi causa coita, certisque adscripta Legibus, quas Leges appellant *den Bursfriden* / quod ius maxime tum temporis in usu fuit, cum Const. Pac. Pub. nondum publiciata esset, *da das Fausrecht noch im schwang gieng* / videatur Wehner. in observationibus Practicis voce *Ganerben* per tot. Quam igitur affinitatem cum iure nostro habeat, ex superioribus satis superque constat.

63. Feudorum quoque ius sexto, maximam affinitatem cum Advocatia habere, nemo ignorat.

64. Septimo Asylorum, si ve Ecclesiasticorum, nobis *Kirchenfreyheit* / si ve prophanorum, iuri nostro Affine est, si vel protectionem saltem quæ Asyla hæc confugientibus præbent, quis respicere velit, videatur t. t. C. de his qui ad Eccles. confug. & t. t. C. de his qui ad stat. confug. Atq; hæc præcipua affinia sunt Advocatiæ ipsius, de quibus pro instituti ratione satis.

65. Cum quibus autem Protectores comparentur, de his quoque breviter agendum est, inter quos primo loco occurrunt Advocati Forenses, quemadmodum enim hi clientes suos in foro defendere solent, ita quoque Patroni clientes suos
contra